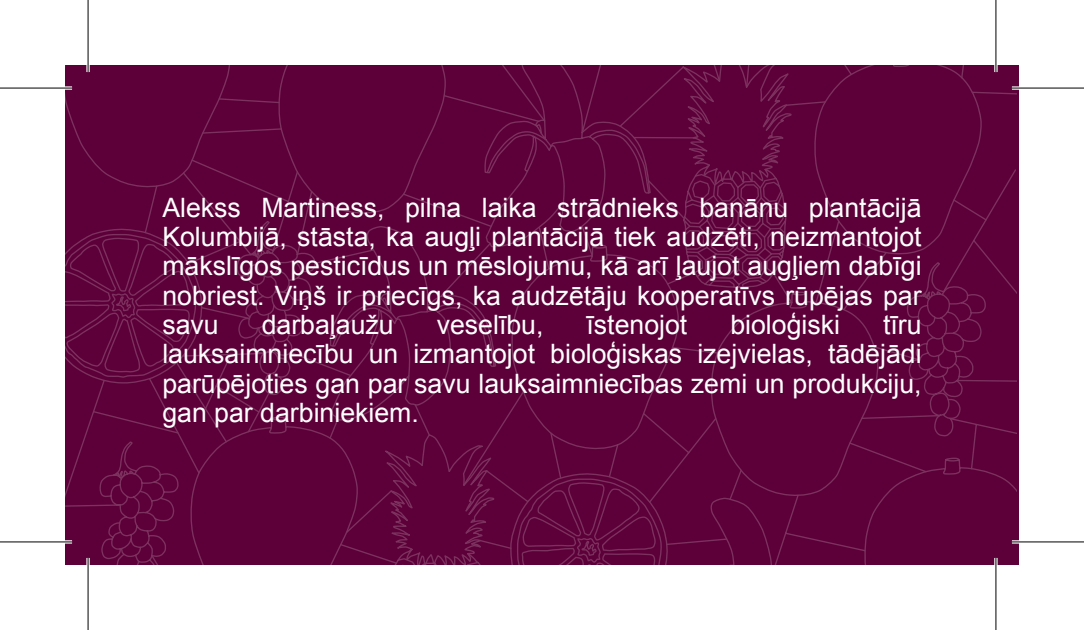
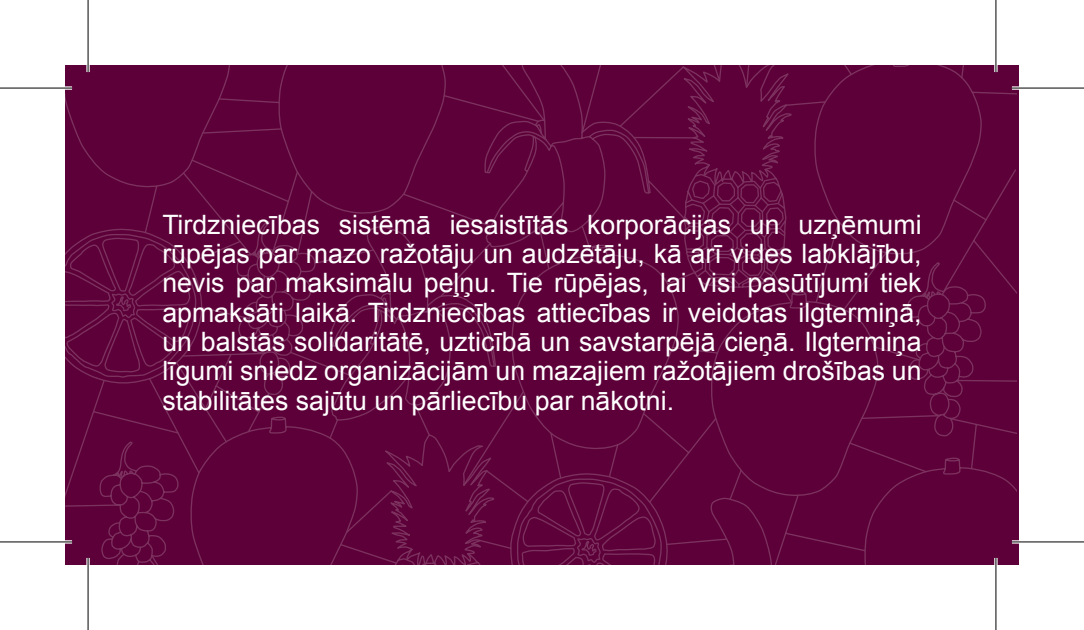

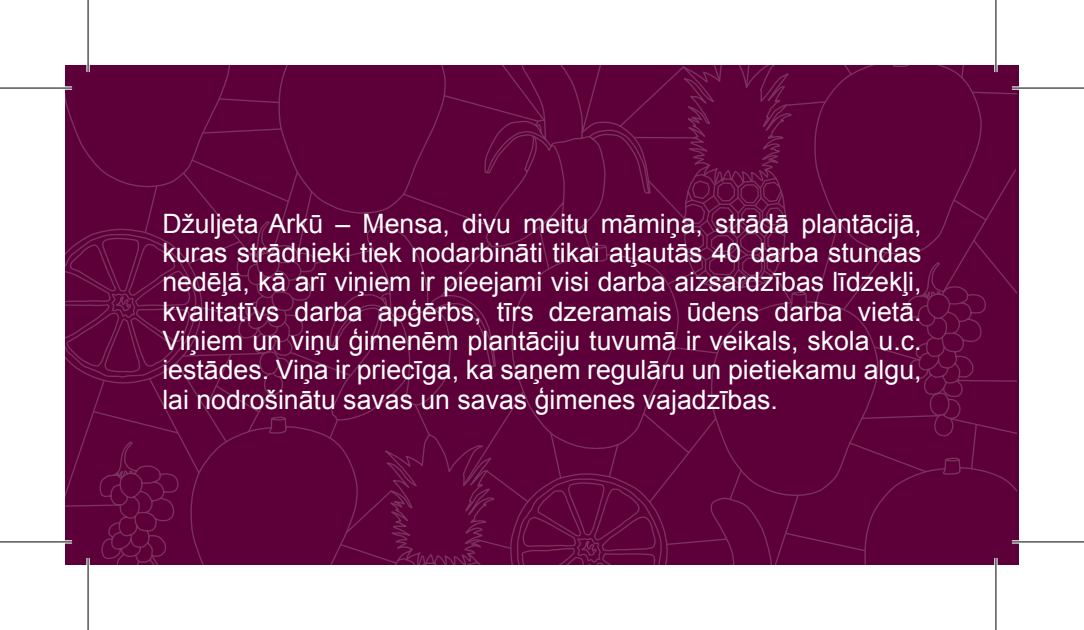
Kostarikā kafiju audzē plantācijā, kuras strādnieki tiek informēti par darba aizsardzību un darba vadītāji rūpējas, lai tā tiktu ievērota. Kafijas plantācijas īpašnieks Enrike Kalderons stāsta, ka kafijas pupiņas pārstrādātāji iepērk tieši no audzētājiem, par to maksājot garantēto minimālo cenu, kas ļauj audzētājam rēķināties ar stabiliem ienākumiem un gūt pienākošos peļņu, kā arī no tās samaksāt savu darbinieku algu. Starpnieku skaits starp ražotāju un patērētāju ir maksimāli samazināts. Kafijas pārstrādātāji kontrolē produkta izcelsmi un kvalitāti, kā arī audzēšanas atbilstību vides un darba aizsardzības prasībām.

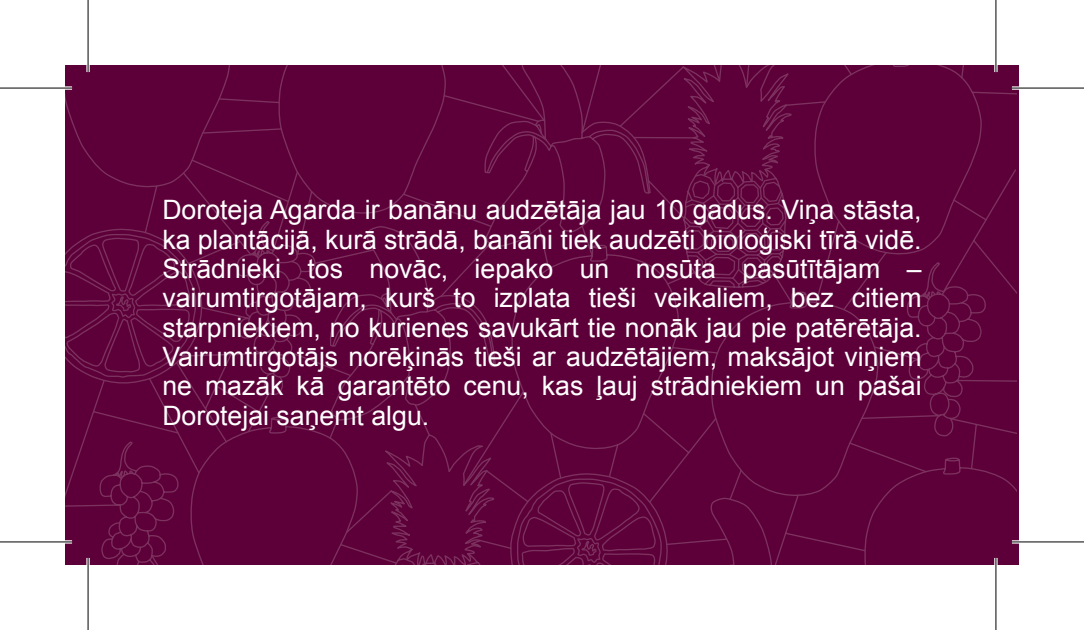
Alekss Martiness, pilna laika strādnieks banānu plantācijā Kolumbijā, stāsta, ka augļi plantācijā tiek audzēti, neizmantojot mākslīgos pesticīdus un mēslojumū, kā arī ļaujot augļiem dabīgi nobriest. Viņš ir priecīgs, ka audzētāju kooperatīvs rūpējas par savu darbaļaužu veselību, īstenojot bioloģiski tīru lauksaimniecību un izmantojot bioloģiskas izejvielas, tādējādi parūpējoties gan par savu lauksaimniecības zemi un produkciju, gan par darbiniekiem.

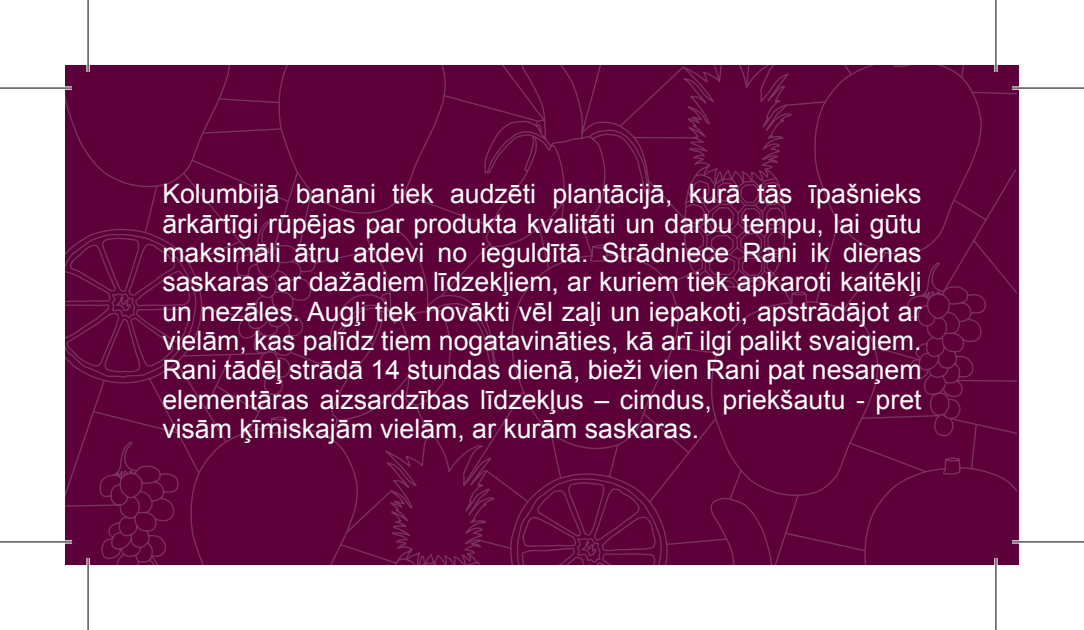
Tirdzniecības sistēmā iesaistītās korporācijas un uzņēmumi rūpējas par mazo ražotāju un audzētāju, kā arī vides labklājību, nevis par maksimālu peļņu. Tie rūpējas, lai visi pasūtījumi tiek apmaksāti laikā. Tirdzniecības attiecības ir veidotas ilgtermiņā, un balstās solidaritātē, uzticībā un savstarpējā cieņā. Ilgtermiņa līgumi sniedz organizācijām un mazajiem ražotājiem drošības un stabilitātes sajūtu un pārliecību par nākotni.

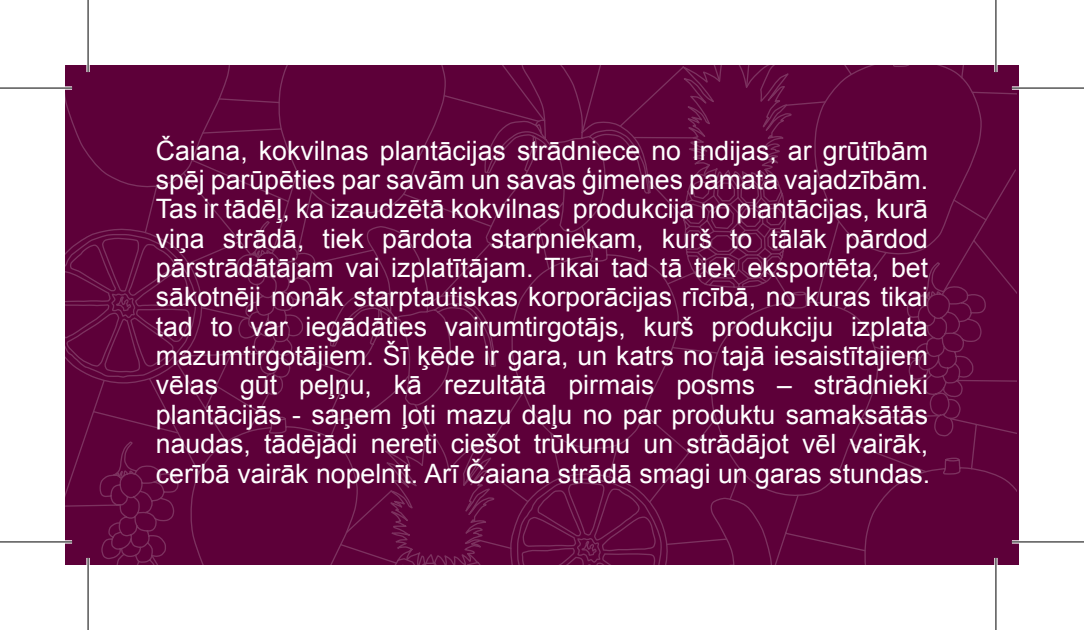
Džuljeta Arkū – Mensa, divu meitu māmiņa, strādā plantācijā, kuras strādnieki tiek nodarbināti tikai atļautās 40 darba stundas nedēļā, kā arī viņiem ir pieejami visi darba aizsardzības līdzekļi, kvalitatīvs darba apģērbs, tīrs dzeramais ūdens darba vietā. Viņiem un viņu ģimenēm plantāciju tuvumā ir veikals, skola u.c. iestādes. Viņa ir priecīga, ka saņem regulāru un pietiekamu algu, lai nodrošinātu savas un savas ģimenes vajadzības.

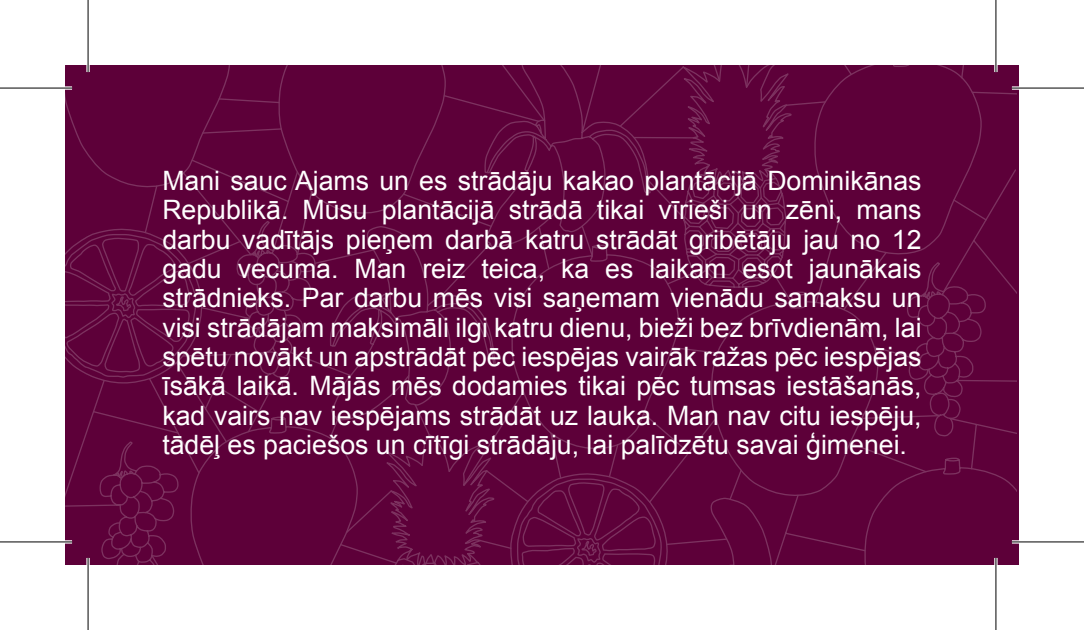
Doroteja Agarda ir banānu audzētāja jau 10 gadus. Viņa stāsta, ka plantācijā, kurā strādā, banāni tiek audzēti bioloģiski tīrā vidē. Strādnieki tos novāc, iepakoj un nosūta pasūtītājam – vairumtirgotājam, kurš to izplata tieši veikaliem, bez citiem starpniekiem, no kurienes savukārt tie nonāk jau pie patērētāja. Vairumtirgotājs norēķinās tieši ar audzētājiem, maksājot viņiem ne mazāk kā garantēto cenu, kas ļauj strādniekiem un pašai Dorotejai saņemt algu.

Kolumbijā banāni tiek audzēti plantācijā, kurā tās īpašnieks ārkārtīgi rūpējas par produkta kvalitāti un darbu tempu, lai gūtu maksimāli ātru atdevi no ieguldītā. Strādniece Rani ik dienas saskaras ar dažādiem līdzekļiem, ar kuriem tiek apkaroti kaitēkļi un nezāles. Augļi tiek novākti vēl zaļi un iepakoti, apstrādājot ar vielām, kas palīdz tiem nogatavināties, kā arī ilgi palikt svaigiem. Rani tādēļ strādā 14 stundas dienā, bieži vien Rani pat nesaņem elementāras aizsardzības līdzekļus – cimdus, priekšautu - pret visām ķīmiskajām vielām, ar kurām saskaras.

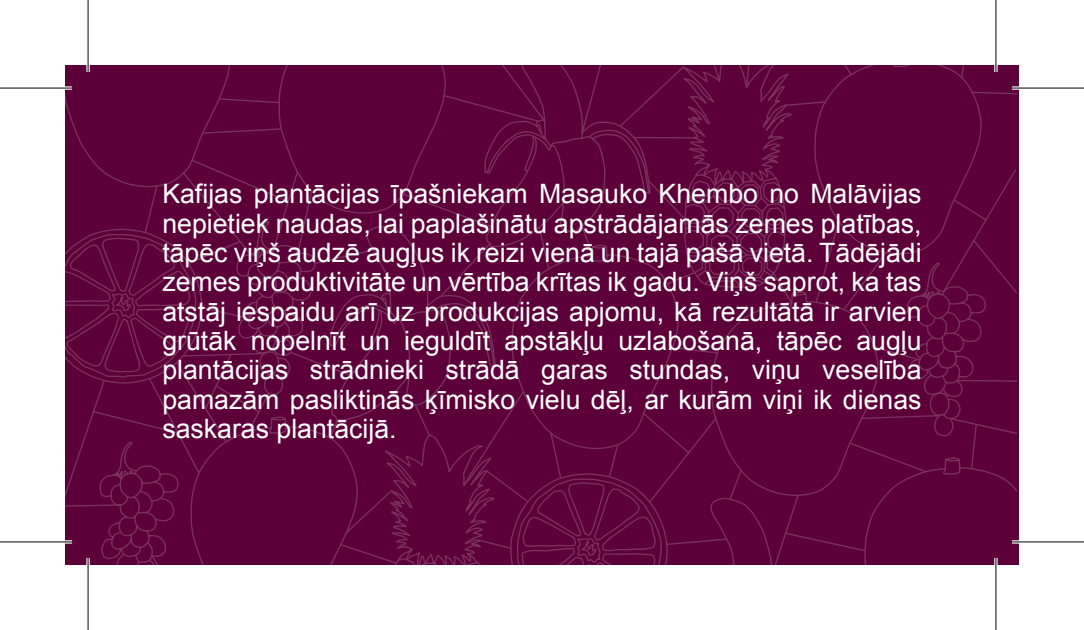

Čaiana, kokvilnas plantācijas strādniece no Indijas, ar grūtībām spēj parūpēties par savām un savas ģimenes pamata vajadzībām. Tas ir tādēļ, ka izaudzētā kokvilnas produkcija no plantācijas, kurā viņa strādā, tiek pārdota starpniekam, kurš to tālāk pārdod pārstrādātājam vai izplatītājam. Tikai tad tā tiek eksportēta, bet sākotnēji nonāk starptautiskas korporācijas rīcībā, no kuras tikai tad to var iegādāties vairumtirgotājs, kurš produkciju izplata mazumtirgotājiem. Šī ķēde ir gara, un katrs no tajā iesaistītajiem vēlas gūt peļņu, kā rezultātā pirmais posms – strādnieki plantācijās - saņem ļoti mazu daļu no par produktu samaksātās naudas, tādējādi nereti ciešot trūkumu un strādājot vēl vairāk, cerībā vairāk nopelnīt. Arī Čaiana strādā smagi un garas stundas.

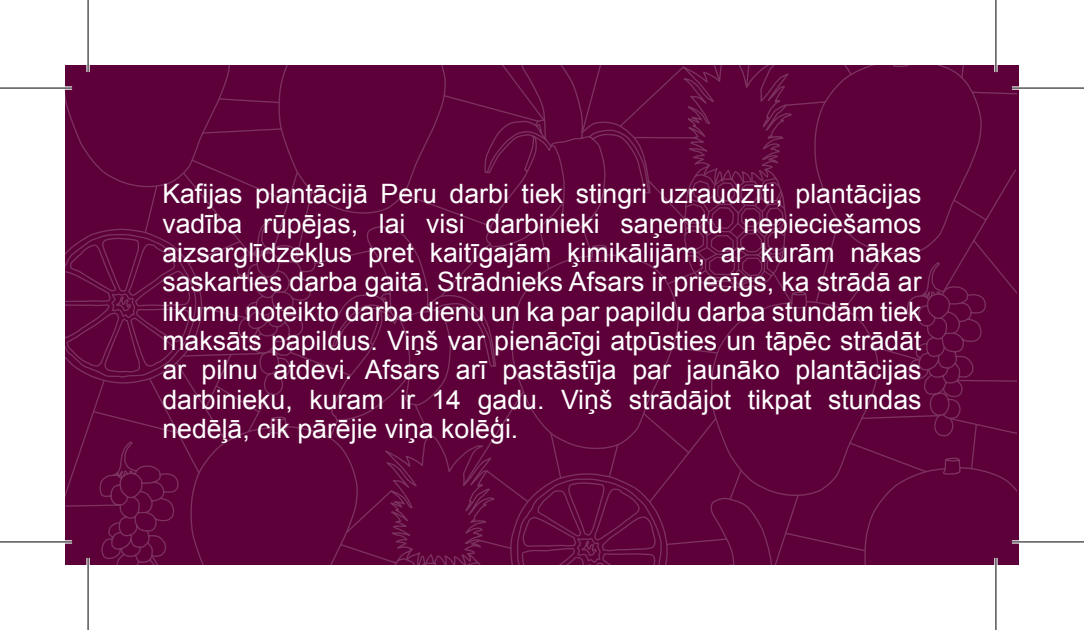

Mani sauc Ajams un es strādāju kakao plantācijā Dominikānas Republikā. Mūsu plantācijā strādā tikai vīrieši un zēni, mans darbu vadītājs pieņem darbā katru strādāt gribētāju jau no 12 gadu vecuma. Man reiz teica, ka es laikam esot jaunākais strādnieks. Par darbu mēs visi saņemam vienādu samaksu un visi strādājam maksimāli ilgi katru dienu, bieži bez brīvdienām, lai spētu novākt un apstrādāt pēc iespējas vairāk ražas pēc iespējas īsākā laikā. Mājās mēs dodamies tikai pēc tumsas iestāšanās, kad vairs nav iespējams strādāt uz lauka. Man nav citu iespēju, tādēļ es paciešos un cītīgi strādāju, lai palīdzētu savai ģimenei.

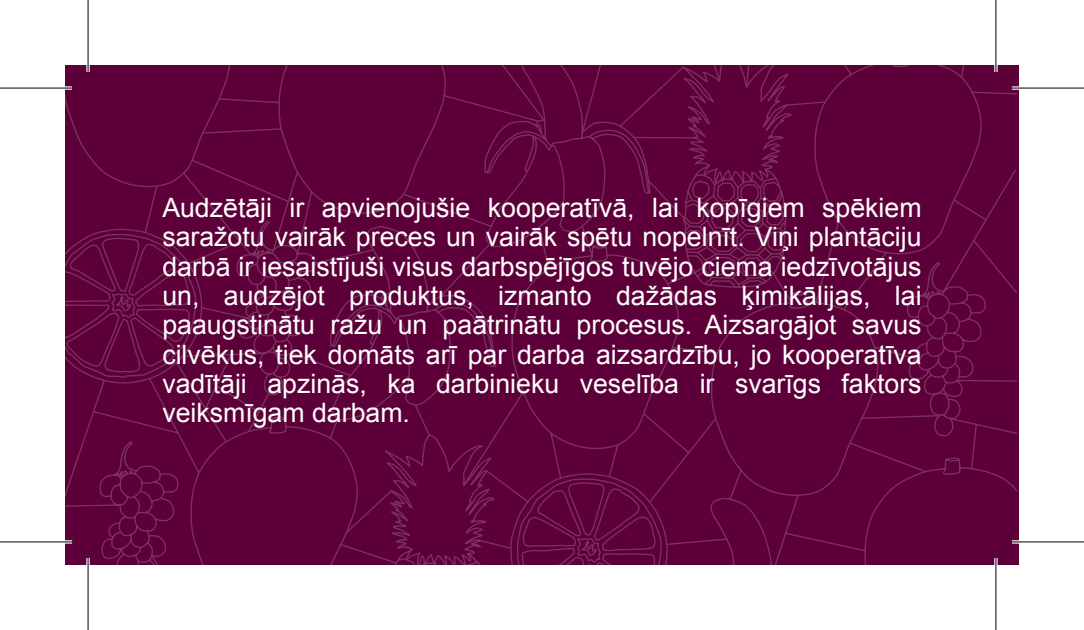

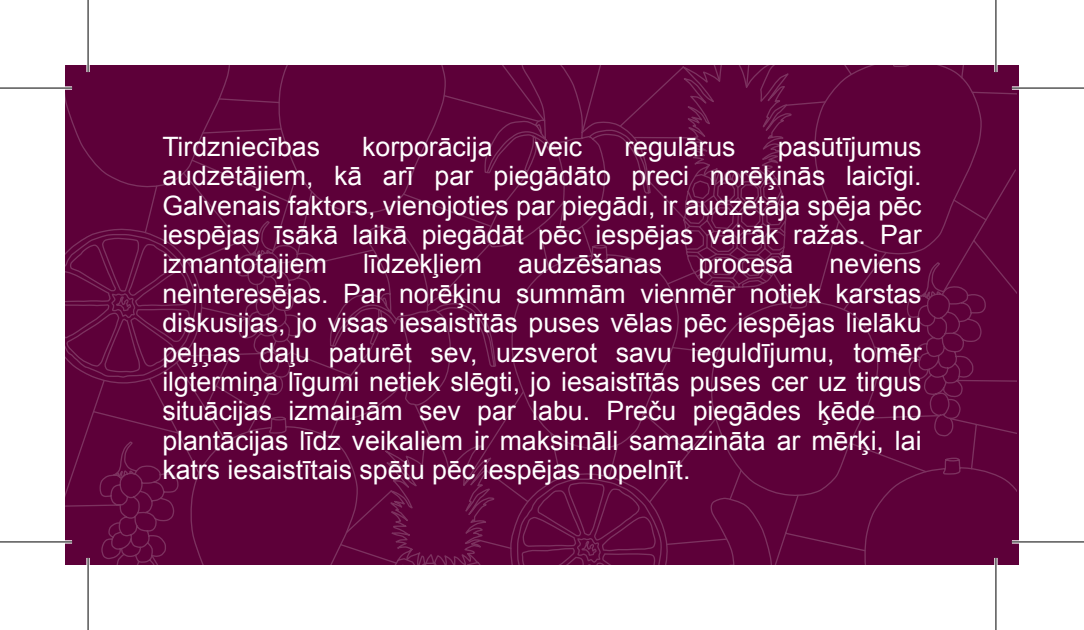
Kafijas plantācijas ģpašniekam Masauko Khembo no Malāvijas nepietiek naudas, lai paplašinātu apstrādājamās zemes platības, tāpēc viņš audzē augļus ik reizi vienā un tajā pašā vietā. Tādējādi zemes produktivitāte un vērtība krītas ik gadu. Viņš saprot, ka tas atstāj iespaidu arī uz produkcijas apjomu, kā rezultātā ir arvien grūtāk nopelnīt un ieguldīt apstākļu uzlabošanā, tāpēc augļu plantācijas strādnieki strādā garas stundas, viņu veselība pamazām pasliktinās ķīmisko vielu dēļ, ar kurām viņi ik dienas saskaras plantācijā.

Kafijas plantācijā Peru darbi tiek stingri uzraudzīti, plantācijas vadība rūpējas, lai visi darbinieki saņemtu nepieciešamos aizsarglīdzekļus pret kaitīgajām ķīmikālijām, ar kurām nākas saskarties darba gaitā. Strādnieks Afsars ir priecīgs, ka strādā ar likumu noteikto darba dienu un ka par papildu darba stundām tiek maksāts papildus. Viņš var pienācīgi atpūsties un tāpēc strādāt ar pilnu atdevi. Afsars arī pastāstīja par jaunāko plantācijas darbinieku, kuram ir 14 gadu. Viņš strādājot tikpat stundas nedēļā, cik pārējie viņa kolēģi.

Audzētāji ir apvienojušie kooperatīvā, lai kopīgiem spēkiem saražotu vairāk preces un vairāk spētu nopelnīt. Viņi plantāciju darbā ir iesaistījuši visus darbaspējīgos tuvējo ciema iedzīvotājus un, audzējot produktus, izmanto dažādas ķīmikālijas, lai paaugstinātu ražu un paātrinātu procesus. Aizsargājot savus cilvēkus, tiek domāts arī par darba aizsardzību, jo kooperatīva vadītāji apzinās, ka darbinieku veselība ir svarīgs faktors veiksmīgam darbam.

Tirdzniecības korporācija veic regulārus pasūtījumus audzētājiem, kā arī par piegādāto precī norēķinās laicīgi. Galvenais faktors, vienojoties par piegādi, ir audzētāja spēja pēc iespējas īsākā laikā piegādāt pēc iespējas vairāk ražas. Par izmantotajiem līdzekļiem audzēšanas procesā neviens neinteresējas. Par norēķinu summām vienmēr notiek karstas diskusijas, jo visas iesaistītās puses vēlas pēc iespējas lielāku peļņas daļu paturēt sev, uzsverot savu ieguldījumu, tomēr ilgtermiņa līgumi netiek slēgti, jo iesaistītās puses cer uz tirgus situācijas izmaiņām sev par labu. Preču piegādes ķēde no plantācijas līdz veikaliem ir maksimāli samazināta ar mērķi, lai katrs iesaistītais spētu pēc iespējas nopelnīt.